

Johann Bacmeister

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, D. Med. ... Ad Exequialia Iusta Viro ... Dn. M. Joachimo Schrödero, Pastori ad D. Georgii per XL. annos ... summo iure debita a Vidua & Liberis moestissimis expertita & adornata, publico & solenni luctu exsolvenda Cives Academicos omnium ordinum ... invitat : [P.P. Rostochii, VII. Iunii Anno CI IC LXXVII. Sub Sigillo Rectoratus]

Rostochii: Kilius, [1677]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777425203>

Druck Freier Zugang

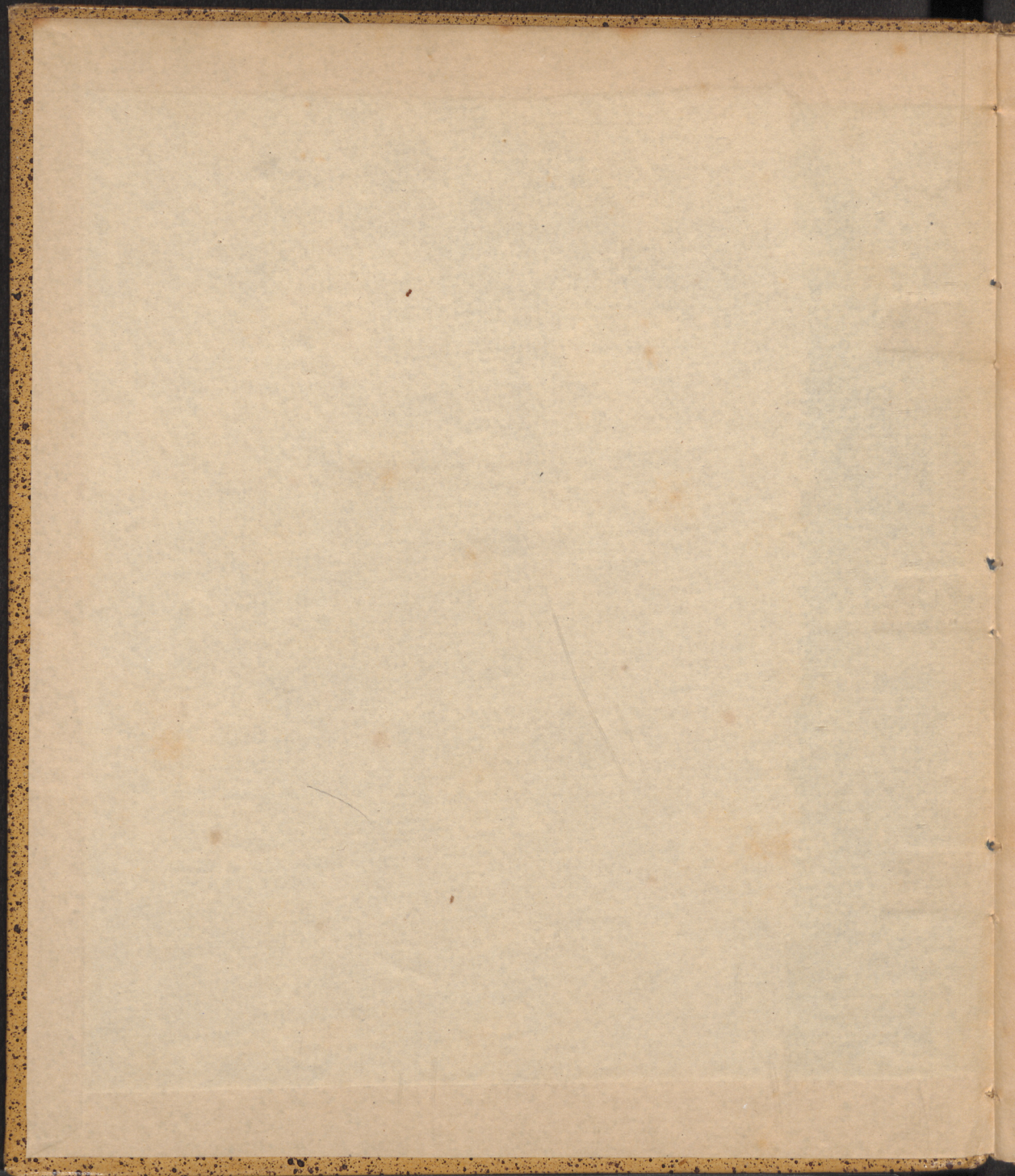
Bacmeister, J.,

in

J. Schröder.

Rost.(1677.)

54

73.
PROGRAMMA

qvo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOANNES BAC-
MEISTERUS, D.

Med. & Sup. Math. P.P. Facult.

Med. Senior & p. t. Decanus,

Ad Exeqvialia Justa

VIRO REVERENDO Pl. ac CLARISSIMO

DN. M. JOACHIMO
SCHRÖDERO,

Pastor ad D. Georgii per XL. annos fidelissimo atq;
non solum optimè merito, sed & tandem ob morbum
Chronicum emerito,
summo jure debita

Vidua & Liberis mœstissimis expetita & adornata,
publico & solenni luctu exsolvenda

Cives Academicos omnium ordinum
honoratissimos humanissimè invitat.

ROSTOCHII,

Typis Hæred. JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Eteri illâ, omniumq; Populorum, qvi
CHRISTO quidem Propitiatori atq; Con-
servatori nostro nomina dederant, observa-
tione usuq; comprobata consuetudine &
Nos, qvi Doctores & Discipulos in Academia
constituti divini caloris flammam qvotidie
sentimus, hisce diebus celebravimus SAN-
CTI SPIRITUS in Apostolos, omnesq; pios instar venti exalto-
ruentis, visibili lingvarum discretarum ignearum specie, inti-
mis cœli reſeratis penetralibus, ingenti copiâ maximâq; uber-
tate, illustri multisq; testium Myriadibus conspicuo miraculo
Hierosolymis Judææ metropoli emissi atq; effusi memoriam,
nec incomparabile hocce favoris atq; clementiæ divinæ do-
cumentum unqvam ex animis nostris elabi patiemur. Largi-
tur qvippe idem SPIRITUS gratiæ, promissionis, revelationis,
virutis, roboris & hodie nobis lingvarum diversarum intel-
lectum & eloqvium, qvorum adminiculo ac ministerio artes
honestæ & Ecclesiæ ac Reipubl. utiles & necessariæ cognoscun-
tur & conservantur. Et certè de nostra salute frustra forer,
qvicqv id spei conciperetur, nisi hic benignissimus SPIRITUS
omne momentum ferret. Concupiscentias namq; carnis com-
pescit; fidem auget; operibus exercendis & voluntatem & fa-
cultatem sufficit; à peccati illecebris avocat; è temptationum
voragine eluctari facit; orantium vices ineffabili supplet suspi-
rio; in calamitatibus solatia suggerit, & tandem in ultimo mor-
tis conflictu beatam nobis emigrationem ex hâc ærurnarum
valle largitur & in cœlestem nos deducit patriam, atq; sic unus
ille SPIRITUS SANCTUS & inchoat & absolvit, qvique ad
Hominis conservationem pertinere noverit. Ipse est copula
unionis nostræ cum CHRISTO; ipse Corda agglutinat, & fidẽ
facit, qvòd à DEO in Filios adoptati simus. Hac fide confir-
mati

mati læti ovantesq; horum dierum festivitatem consumpsimus. Ast nunc ut sunt rerum humanarum vices, uti dolor voluptati fatali & Adamantino seu potius Adamico nexu est colligatus, nūcias miscemus, lessum facimus, Mortualia nūciamus. Justa namq; Viro optimo, Pastori fidissimo, Pietatis exemplo, Affini meo proximo charissimoq; exsolvere jubemur. Si verò huic Viro parentationem debitam adornare, vitæ curriculum leviter saltem exili charta delineare quis tentet, temeritatis; si planè neget, ingritudinis suspiciōē haud effugiet; Testimonium tūm hujus Civitatis; tūm totius Provinciæ, tūm aliorum Locorum bonorumq; Virorum publicū qvavis laudatione funebri præclarior & augustior præstat exequiale elogiū. Non tamē possum, qvin vitæ defuncti Dn. Pastoris & Affinis mei primū orsam, progressum & egressum paucis delibem. Simonides patriam gloriosam homini virtute prædito ornamentum, Civem laudatum, Patriæ decus esse dicebat. Fœnerari lucem à Patriâ Viro huic non est necesse, quia cum Patriæ suæ splendorem auxisse constat. Patria tamen ipsi non Ithaca Ulyssis sed Prædium aliquod Ducale in hoc Ducatu Mecklenburgico *Freudenberg* dictum, in quo Anno M DC XIII. die IX. Martii lucis hujus usurâ donatus est: Natus Parentibus honestissimis, Patre Viro qvondam Spectatissimo ac Integerrimo Dn. PETRO SCHRÖDERO, Serenissimi Principis Mecklenb. Dn. JOANNIS ALBERTI gloriosissimæ recordationis, annonæ primū Præfecto, postmodum verò Senatore Ribenitzeni dignissimo; Matre autē EVA *Ansels*/Matrona pietate, modestia, & aliis qvæ cum sexū cum primis decent, Virtutibus ornatisima. In hac strictâ Majorū beati nostri DN. M. SCHRÖDERI commemoratione, cum omniū nomina non suppetant, minimè tamen prætereundum esse Atavum ejusdem paternum Virum Reverendum, & optimum Senem Dn. JOACHI-

JOACHIMUM SCHRÖDERUM, singulari pietate, doctrinâ, vitæ integritate, constantia & veræ religionis Zelo præditum, qui annos XLII. fidelis ministri officio in hac Civitate functus, ac præclare de Ecclesia DEI meritus est, de quo Avus meus p. m. Dn. D. LUCAS BAGMEISTERUS, S. S. Theol. D. Prof. & Superintendens in Academia & Ecclesia Rostochiensis per multos annos, in ejusdem Schröderi Programmate funebri Anno M DC LXIV. publicato sequentia notavit. *Ascivit hunc Schröderum in Collegam ex Scholâ, ubi Juventutem erudiebat, vocatum ad ministerium, JOACHIMUS SLUTERUS, is qui primus taxatis erroribus papisticis puram & sinceram Evangelii doctrinam in hac Civitate publice sparsit. Cum hoc aliquandiu ut fidelis populus Ecclesiam succrescentem docendo, & administrando, juxta institutionem Christi Sacramenta gubernavit & auxit, hostes profligavit, ac veram DEI agnitionem feliciter propagavit. Avum Maternum salutavit Virum Prudentissimum HENRICUM Ansell/ Senatorẽ Paleo-Krakoviensem quondam meritisimũ. Aviam verò Nobilissimã omniumq; virtutũ laude cumulatisimã foeminã ELISABETHAM Welzins/ Nobilissimi tum ac Generoli Dn. CHRISTOPHORI Welzins/ Domini in Samit & Stamenhagen/ Filiam. Ab hisce Parentibus Majoribusq; progenitus Christum ex N. T. fœdere induit, receptusq; in gratiam à primis unguiculis, ut dicitur, in timore Domini educatus, infantium egressus, virritis stadium statim ingressus est, idq; non tam extrinsecus adscitis, quàm indolis innatæ calcaribus excitatus decurrendo, ejusdem felicibus auspiciis contendit. Jactis namq; tum sub privatis Præceptoribus tum in Scholâ patriâ primis literarum fundamentis, solliciti Parentes eum ad alias triviales Scholas ablegarunt, ut in iisdem principiâ in patriâ hausta, ulterius excoleret: Post Musas sublimiores salutare desiderans, in almam hanc nostram Rosarũ Academiam velut uberiores scientiarum mercaturam concessit, ibidem*

dem merces optatissimas à Theologis tum temporis celeberrimis publicitus expositas, non æris vi, sed mentis acie redemit. Qvistorpium Seniore, Cothmannum, Bohlium aliosque Professores hujus Academiæ famigeratissimos avidissima discendi cupidine audit, à lateribus eorum hæsit, favorem, amorem & benevolentiam sibi conciliavit. Præprimis speciali maximè Reverendi ac celebratissimi Theologi Dn. D. Joh. Qvistorpii P.P. & Superintendentis Rostochiensis optime meriti informatione, domestico namq; ac commensalis utri ejusdem, tam felici successu usus est, ut aliquoties de Cathedrâ Ecclesiasticâ magno cum auditorum applausu concionaretur. Annisus quidem in aliis Academiis ulterius iter cœptum continuare; Ast perdita Bellona, quæ tum temporis universas hasce oras martimas Baltici Oceani inundarat, quasi carbasa contrahere, inq; primo vado eum subsistere coegit. Quare Consilio Dn. Hospitis in Concionibus ad populum habendis se diligenter exercuit, & hac sedulitate tantum effecit, ut disponente ita Divino Numine ab Amplissimo hujus Urbis Senatu prævia Concione *δοκιμασιν*, in quâ verba Apocalypsi. c. 2. v. 10. *Esto fidelis usq; ad mortē, & dabo tibi Coronam vitæ* maximo Auditorum cum applausu explicavit, ad Pastoratū in templo D. Georgio Sacro vacantē Anno MDC XXXVII. ipsa Dominica Esto mihi, anno ætatis XXIV. legitimè vocaretur. In publico officio constitutus de legitimâ thori Socia sibi coniungendâ anceps substitit, felicibusq; usq; dum auspiciis Antecessoris sui Viri Pl. Reverendi & Clarissimi Dn. M. CONRADI HUSWEDELI, relicta Viduâ DOROTHEA *Bachmeister* / Sorore meâ unicâ superstitē charissimâ, optatissimâ thalami jugalis sociâ legitimè potiretur. Expertus est hocce Conjugium secundum juxta ac fœcundum, videns ex eodem palmites Novem protuberantes jucundissimos, quatuor sc. Filios & quinque Filias. Primogenitus Filius JOACHIMUS Patris vesti-

Vestigiis gnauiter institit, & monstrando rudibus semitam ad
 vitam coelestem fecit officium, hincque Anno M DC LXI.
 Pastor Slemminensis in Pommerania electus, postmodum
 inde à Serenissimo Dn. GUSTAVO ADOLPHO Principe
 Vandalorum Dn. nostro clementissimo, Anno M DCLXVI.
 ad Pastoratum Neokaldensem vocatus, annoq; M DC XXI. ab
 ejus Celsitudine Præpositus Ecclesiarum Præfecturæ tum Dragu-
 nensis tum Neokaldensis constitutus, cum Uxore suâ fœmina
 decoratissima MARIA ELISABETHA **Kahlen** / piè defun-
 ctum trium nepotum, Joachimi sc. Georgii, Gustavi Herman-
 ni, & Philippi Christophori, neptiumq; duarum Sophiæ & Do-
 rotheæ Mariæ Ayum constituit: Filia vero primogenita DO-
 ROTHEA Viro Reverendo pl. & Clarissimo Dn. JOANNI
 MOLLY, Pastori Goldbergensi & Præposito Cœnobii virginū
 Dobbertinensis nec non Ecclesiarum Præfecturæ Goldbergens-
 sis, in Matrimonium elocata, piè defunctum duabus neptibus
 Clara nimirū Eva & Anna Sophia, unoq; nepote Avo Cogno-
 mine Joachimo beavit. Secundo genita Filia ELISABETHA
 Viduū nunc thorū premens, stante Matrimonio quod cum Vi-
 ro integerrimo JOANNE ERNESTO ARMERDINGIO inie-
 rat, octo propullulantes ex horto conjugali flosculos Parenti
 ostendit, Filiam nempe unam Evam Avæ Paternæ cognomi-
 nam, septemq; Filios Joachimum, Conradum, Joannem, Chri-
 stianum, Albertum, Ernestum & Matthæum. Filius secundo
 genitus PETRUS Typographus Parchimensis, cum Uxore suâ
 ANNA **Schmalbachen** unum Filium, duasq; Filias, ex
 quibus Filius unicus & altera quæ seqvioris erat sexus, lucem
 hanc mundanam vivi non aspexerunt, suscepit. Tercio geni-
 tus Filius CHRISTIANUS in ipsa infanti ætate Patrem in cœ-
 lestem Patriam præeundo, turbato naturæ ordine antevertit.
 Eandem vitæ Metamorphosin experta est Filia tertio geni-
 ta EVA; XVII. quippè ætatis anno stationem hanc mundanam
 relin-

relinquens Virgo inculpata sese Sponso suo cœlesti Salvatori
nostro JESU CHRISTO ficit. Filia quarto genita SOPHIA Vi-
ro Reverendo pl. ac Clarissimo Dn. M. JOANNI MAURITIO
POLTZIO Pastori ad D. Georgio hic vigilantissimo, nuptum
data sex Liberos trium sc. Filiorum Joannis, Joannis Joachi-
mi & Matthæi Diderici, totidemq; Filiarum Dorothæ Catha-
rinæ, Sophiæ & Catharinæ in Conjugio productorum Avum
defunctum constituit. Filius quarto genitus JOANNES Vir,
dum adhuc superstes, tam vitæ incolumitate quam Doctrina
atq; moribus clary, à Serenissima Principe ac Dn. Dn. SOPHIA
AGNES Principe mea clementissimâ ante biennium & quod
excurrit Pastor Baumgartensis clementissimè constitutus, cum
Uxore sua fœminâ lectissima MARGARETHA Varenhor-
stes unum filium Joannem Georgium, unamq; filiam Sophi-
am Agnes luci huic mundanæ ostendit. Ultima Filia in utero
Materno extincta est. Atq; sic noster piè defunctus Dn. Affinis
novem Liberos Parens, XXVII. autem Avus existit, be-
nedictionemq; divinam, quam DEUS in Psalms. 127. sese ti-
mentibus promisit, *Uxor tua sicut vitis abundans in latentibus do-
mus tue, Filii tui, sicut novellæ olivarum, in circuitu mense tue*, pro-
lixè satis expertus est, videndo filios filiorum suorum; In qvi-
bus educandis erudiendisq; tantam tamq; indefessam impen-
dit operam, ut primo & ultimo genitos filios ad functiones Ec-
clesiasticas etiam evectos tanquam indefessi laboris ac cura-
rum fructus maximo animi cum prolubio per Dei gratiam vi-
derit. Atq; hinc obitus filii JOANNIS præmaturus, tan-
tum acerbior, quantum ipse erat doctrina, virtute, & donis
auctior. Quamvis itaqve Conjugium hocce molestiarum
haud expers, adeo tamen concors à primâ tædali accensâ
face, usque ad funebrem cupressum & quidem per XL. an-
nos transegit, ut verè, cum T. Pomponio ipsi gloriari li-
cuerit, se nunquam in gratiam cum Uxore rediisse, utpo-
te à

te à quā nunquā secessionem fecerat. Nec verò curā œco-
nomicae vocationis officia quicquam remorata sunt, quin po-
tius Conjugalis ope eas leniit, non penitus ipsi ademit. Un-
de securus curarum munus suum Ecclesiasticum sedulus, assi-
duus obiit, ei totum se mancipavit, utpotè cui rectè gerendo
totum hominem vix sufficere animadvertibat, tantoq; pieta-
tis Zelo Ovibus suæ commissis fidei, tum quoad vitæ innocen-
tiam, modestiam, temperantiam, tum quoad liberalitatem er-
ga pauperes atq; egenos præluxit, ut nemini gravis, omnibus
verò levis & exemplo esset. Labores vocationis ipsi erant
vita, qui ejus dissimilibus, sibi magis quam Domino servien-
tibus, mortem minari falso videntur. Nihil etenim de studio
suo, impeditus quamvis aliquoties per pestes & carcinomata
corruptissimi hujus seculi, remittebat, sed & tempestivè & in-
tempestivè secundum Doctoris gentium monitum, instabat,
omnes diligenter erudiens, hos in veris fidei capitibus instru-
ens, & ad virtutum studia incitans, illos à pravis dogmatibus
revocans, & à flagitiorum sordibus reducens. Mundi divitias
flocci habebat, nec illis delicatulorum quorundā more, quasi
pulos exinde exclusurus, cotidie incumbibat, sed larga manu
pro ratione non tantum facultatum suarum, sed & ultra sapi-
simè suum posse, in pauperes distribuebat, & quoties ita opus
esse animadvertibat, publica pauperum, quæ ipsius Collega-
rumq; curæ distribuenda commissa erat, eleemosyna sublevan-
dos curabat; nec ægrotorum, afflictorumq; visitandorum &
recreandorum tædia unquam subterfugiebat, amicorumque
inter se dissidentium compositiones rogatus lubens & quidem
felici cum successu suscipiebat. In templo ad populum præter
christianæ doctrinæ capita usitatas Evangeliorum pericopas,
passionis dominicæ historiam, hebdomadarijs concionibus
Prophetas fere omnes, Librum Ruth, Epistolam Pauli ad Roma-
nos aliosq; complures libros biblicos maxima fidelitate expli-
cavit

eavit, nec non diebus Festis universa Biblia Exordiorum loco pertractavit, & per DEI gratiam bis absolvit. Quantum laboris habendis Collegiis privatis Homileticis in se suscepit, quantumque utilitatem inde hauserint Auditores, hoc ipsum multi Superintendentum atque Pastorum diversarum Provinciarum atque Locorum propria manu literis ad pie defunctum Dn. Schröderum datis prolixè testantur. Ut jam ob pagellarum angustiam silentio involvam Literarum illud indefessum commercium, quod ipsi cum Theologis Orthodoxis hujus seculi gravissimis, Academiis, earundemque Professoribus, Ministeriis item aliarum Civitatum præcipuarum ad finem ferè vitæ intercescit: omnes namque nervos, omne robur in id intendebat, omnè mentis aciem eò dirigebat, ut Ecclesiæ Lutheranæ vereque Orthodoxæ bene esset. Novistis meministisque optime, quotquot illum olim è suggestu concionantem audivistis, quanto animo simulatam hypocritarum pietatem detexerit, qua spiritus vehementia improborum scelera publicè reprehenderit, quanta in Christo fiducia resipiscentiam procrastinantibus, suspensionem à Sacramentorum usu, separationem ab Ecclesiæ consortio, denique exclusionem è regno cælorum denunciavit, & quam paterne unum quemque sui officii commonefecerit, quæque hujusmodi sunt sexcenta alia, quibus recensendis ut prolixiores simus, tempus non permittit. Tribus ut me expediam verbis, quis est, qui Schröderum nostrum penitus novit, & eundem fuisse neget Typum fidelium in sermone, conversatione, charitate, spiritu, fide, castitate? quis in dubium vocabit notam ipsius vigilantiam & curam pro Ecclesia? Cui non tantum vivus valensque, sed etiam moribundo, imò sepultus consultum voluit, relictis post se variis piis meditationibus, quibus Ecclesiæ incrementum atque commodum pro virili promovere ausus est. Plura fortean etiam præstitisset, nisi volente atque dirigente hoc ipsum Divino Numine ante aliquot annos in grave

vem planeque incurabilem incidisset Morbū, quem ex nullo alio principio,
 quam frequentibus agrorum pauperumque in locis subterraneis ha-
 bitantium visitationibus & quidem horis matutinis jejuno adhuc Roma-
 cho originem traxisse omnino statuo. Annus namq; jam agitur XVI. ex
 quo primum de dolore Capitis punctivo & quidem sinistri lateris fere circa
 regionem bregmatis conqueri cœpit, qui nervosum totius corporis genus
 in consensum trahebat, simulq; & loquendi & cibum capiendi potestatem
 ipsi adimebat. Adhibebantur varia quidem tam interna quam externa
 remedia, verum frustra omnia, nec ipsius natura chirurgi manum ferre po-
 terat, quā vel omnium felicissime malum hoc radicitus extirpari potuisset;
 Erat enim Caries ipsius Cranii cum ulcerosā ejusdem intra laminas con-
 stitutione, ex acrium humorum ad partem debilem & affectam affluxu,
 prout hoc ipsum luculenter satis ex Cranii circa partem affectam subsiden-
 tia, filamentis ossis, quæ per nares cum eorundem mucosā sapissime excer-
 nebantur, & tenacissimi, humoris peregrini, foetidi, rubicundi è na-
 ribus evacuatione apparebat. Cum itaq; secundum Prognosin Medicam
 Caries osium circa tendines, arterias, venas, nervosq; partes existens
 difficulter, rarissime & saltem in quadratis robustissimisq; corporibus cure-
 tur, & hæc Caries futuram ex parte sagittalem tangebatur, atq; sic ipsam
 duram meningem in commissura præsentem & per consequens nervosum
 omne genus afficiebat. In consilium adhibiti celeberrimi Germaniæ Medici
 Prædici, verum nullo alio successu, quam, ut factis ad tempus quidē induciis
 malum latius semper serpendo in pejus rueret, variisq; symptomatibus
 scorbuticis comitatum optimum huncce Virum plane redderet ineptum
 ad habendas pro Cathedrâ Ecclesiasticâ amplius conciones. Hoc ipsum
 animadvertens Amplissimus hujus Urbis Senatus, ante X. circiter annos
 de Ecclesiâ Christi egregie meritum Dn. SCHRÖDERUM emeritum
 Pastorem declararunt, curamq; animarum Genero ejusdem Viro pl. Re-
 verendo & Clarissimo Dn. M. JOANNI MAURITIO POLTZIO, Affini
 & Compatri meo honorando commiserunt; Quanta cum patientia autem
 quantaq; constantia acutissimos etiam dolores per totum morbi decursum
 sustinuerit, norunt omnes, quibus cum arctior quædam amicitia ipsi inter-
 cesit. Experta est & Conjux ipsius charissima nunc Vidua moerentissima per
 tantum temporis intervallum in senili decrepitaq; ætate, ubi omnia in dete-
 rius vergunt, sua incommoda, nec tamen unquam quicquam eorum in se
 desiderari passa est, quæ vel ad Mariti incommoda sublevanda, vel animum
 ipsius

ipſius reſocillandum exhilarandumq; erant neceſſaria. Nec minus Liberi,
Generi, Nepotes, Neptesq; fidelem operam ægrotanti graviterq; decum-
benti præſtiterunt, memores tot beneficiorum liberaliſſima in ſeſe collato-
rum manu. Porro, ſi Pietatem omnibus ſatis cognitam huius Viri ſpecte-
mus, exoptandum quidem, ut rebus hiſce terrenis diutius intereſſe potuiſſet,
illarumq; plagas & calamitates ſalubri ardentiffimarum precum remedio,
& vitæ ſanctitate lenitû & mitigatum iret. Quo enim pauciores dantur, qui
hanc medelam vulnerum Patriæ noſtræ unicam agnoſcunt & re ipſa am-
plectuntur, eo longius ævum precandum illis, qui melioris ingenii &
grege cœterorum eam ſibi habent nocte dieq; commendatiſſimam, eaq;
non parum laxamenti doloribus & miſeriis, quæ hac peſte temporum
affligimur, à ſummo Numine impetrant & conſequuntur. Horum vero
manibus morbo laſſatis, ac ipſa demum morte eneatis cum nihil præterea
reſtet opis, quod remedio eſſe queat, quis non videt in pejus cuncta ruitura,
& ſpem ſalutis omnem amoveri? Apparet enim Rectorem Univerſi ſcleris
ſeculi iratum & furore plenum à noſtrâ ſalute adeò averſum eſſe, ut nec
piorum preces ulterius audire & ferre velit. Quâ de cauſâ non immerito
prudentioribus piorum deque Eccleſia Chriſti optimè meritorum funera
ſuſpecta & imminentiũ calamitatum præſagia certiſſima videntur. Sed
ut ad piè deſunctum revertamur: quamvis nemo intelligentiũ ipſum debito
honore & amore volens fraudaverit: In tantâ tamen Ingeniorum vari-
etate, in tantâ noſtræ felicitatis in his terris inconfantia, in tanta ſeculi no-
ſtri perverſitate, verſutiâ & improbitate, nec ipſum meliorem patribus ſuis,
neq; ſortem ejus potiorem fuiſſe comuni, me tacente, quilibet noverit.
Univerſa namq; ſunt, ſecundum Salomonem, Vanitas, nec alia bene merito-
rum Virorum fortuna, quam quod omnis illa rectè & præclare factorum
memoria facile exoleſcat, vixq; unus reperiatur, qui grata mente recordetur
beneficii ante collati. Abjecta itaq; omni rerum humanarum curâ, cum
Pleuritidem morbum acutiſſimum non ita pridem adventantem animad-
verteret, viriumq; jacturam indices magis magisq;, nec non ſub eadem
finem vitæ ac laborioſæ peregrinationis ſuæ aſeſſe perſentiſceret, lætiſ-
ſimum beatæ commigrationis nuncium lætus accipiebat, ſicq; laſſus curis,
ſeſſus de via, deſatigatus curſu CHRISTI meritum ingemiſcens ſanâ men-
te ex hac vitâ tanquam ex hoſpitiũ lætus & agens gratias inter Uxoris, Ge-
neri aliarumq; Agnatorum preces ipſi Calendis Junii circa tertiam pomè-
ridianam

pidianam emigravit, cum vixisset annos LXIV. & duos circiter menses. Hoc est *Vivere*, hoc *Mori*. Imitemur Juvenes, Viri, Senes hanc vitam! Optemus hanc mortem: Ita nec vixisse quonquam poenitebit, nec pigebit mori. Coeterum licet obitu hujus Viri, nunc in sandapilâ positi nihilominus ad pietatem solidam & perfectam nos informemur, quam antehâc voce factum est in Cathedrâ Ecclesiastica stantis, aut meditationibus piis in luminis oras emisissis: tamen relicta Vidua, Liberi, Generi, Nepotes Neptesq; omnes & ego, quod lubens profiteor, ceteraq; Cognatio ingentem ex ejus decessu dolorem ac luctum percipiunt, quibus ut subveniamus, ac dolorem, quantum in nobis est, leniamus molliamusq; longè æquisimum est. Optime autem id faciemus, si quanta potest maxima frequentia hodie conveniamus & funus Christiano ritu prosequamur. Quod licet ab omnibus Academia Civibus ultro, nec rogatis peractum iri sperem: (ita enim meritis est, ut hunc ei honorem & cultum, cum aliud non possumus, præstemus:) tamen quid nocet memores quoq; monere, & currentibus calcar addere. Concurrite itaq; Cives Academici, concurrite, & vitæ caducæ catastrophæ condolentes claudite, eamq; ad æternæ non scenicæ sed veræ coelestis vitæ lætitiâ, piâ veluti parascēven, vobismet ipsis applicate.

P. P. Rostochii, VII. Junii Anno ciro 100 LXXVII.
Sub Sigillo Rectoratus.

Conventus fiet in templo Mariano ad horam primum.

GK

ipſius refocillandum exhilarandumq; erant neceſſi
 Generi, Nepotes, Neptesq; fidelem operam agro
 benti præſtiterunt, memores tot beneficiorum libe
 rum manu. Porro, ſi Pietatem omnibus ſatis cogi
 mus, exoptandum quidem, ut rebus hiſce terrenis di
 illarumq; plagas & calamitates ſalubri ardentiffim
 & vitæ ſanctitate lenitū & mitigatum iret. Quo eni
 hanc medelam vulnerum Patriæ noſtræ unicam a
 plectuntur, eo longius ævum precandum illis
 grege cœterorum eam ſibi habeat nocte dieq; co
 non parum laxamenti doloribus & miſeriis, que
 affligimur, à ſummo Numine impetrant & conſeq
 manibus morbo laſſatis, ac ipſa demum morte eni
 reſtet opis, quod remedio eſſe queat, quis non videt
 & ſpem ſalutis omnem amoveri? Apparet enim Re
 bus ſeculi iratum & furore plenum à noſtrâ ſalute a
 priorum preces ulterius audire & ferre velit. Quâ
 prudentioribus piorum deque Eccleſia Chriſti op
 ſuſpecta & imminentium calamitatum præſagia ce
 ut ad piæ defunctum revertamur: quamvis nemo in
 honore & amore volens fraudaverit: In tantâ ta
 etate, in tantâ noſtræ felicitatis in his terris inconſi
 ſtri perverſitate, verſutiâ & improbitate, nec ipſum
 neq; ſortem ejus potiorem fuiſſe comuni, me ta
 Univerſa namq; ſunt, ſecundum Salomonem, Vanit
 rum Virorum fortuna, quam quod omnis illa re
 memoria facile exoleſcat, vixq; unus reperiatur, qui
 beneficii ante collati. Abjeſta itaq; omni rerum
 Pleuritidem morbum acutiſſimum non ita pridem
 verteret, viriumq; jaſturam indies magis magis
 finem vitæ ac laborioſæ peregrinationis ſuæ adeſſe
 mum beatæ commigrationis nuncium latus accip
 feſſus de via, deſatigatus curſu CHRISTI meritum
 te ex hac vitâ tanquam ex hoſpitiſio latus & agens g
 meri aliarumq; Agnatorum preces ipſiſ Calendis Ju

us Liberi;
 q; decuma
 ſe collato
 ri ſpecte
 potuiſſet,
 remedio,
 antur, qui
 ipſa ama
 ingenii &
 am, eaq;
 mporum
 cum vero
 præterea
 a ruitura,
 ſi ſcleris
 ſſe, ut nec
 immerito
 m funera
 tur. Sed
 am debito
 rum vari
 ſeculi no
 ribus ſuis,
 noverit.
 e merito
 factorum
 ecordeſur
 curâ, cum
 animad
 ab eadem
 et, lætiſſi
 ſus curis,
 ſanâ men
 toris, Ge
 m pome
 ridianam

